

ehhez képest semmiség, akármelyik enyhe kórságból kigyógyítani a beteget. Jaj hány-szor okozott csalódást az orvosság, amelynek használnia kellett volna, s hány-szor nem váltotta ki a hatást, amit ki kellett volna váltania, hány-szor tér vissza a beteg, hogy ismételjék meg a kezelést, s hogy végül annyi kínlás és költség után ott helyben, vagy valamivel később, gyakran az orvos szeme láttára, bekövetkezzék a halál.

Halasi Zoltán

KÖLTÖZŐ VÍZ

(Kettős tó)

1

Tavasszal? Zöldesszürke,
 hüvöskés borzolat.
 A szélső sort nyaldossa
 s a makadámutat.
 Kőhid, fahid közt nem több,
 csúzlilövésnyi táv;
 már-már provanszi flóra,
 zöld felhám, mész, alább
 felénk szögellő horpadt
 homokdomb homloka
 szeg átmeneti arcot,
 mely megkettőzi a
 fellebbe bűjt kacsák és
 záporként landoló
 libák szórvány fehérét.
 Part nincs, elfújható
 álla alá taréjos utcánk
 gyűrődik, sárdamaszt...
 Valami úgy tesz, mint ami
 csak telik, s nem fogyaszt.

2

Kósza légáram- emlék
 hörpölne – nincs miből.
 Víz helyén füst- és zsírszag,
 alatta nyári bőr.
 Azon tippanmaradvány,

elfekvő, sófehér
gyökérfürt, rögcsimbókja
reá alvadva, vér.
Föld-arc: merő hasíték,
leveles repedés,
csupa moztatlan szájrés
és szárazságnyelés.
Égig begombolt csöndben
kis meztelen neszek,
hő hátán eres-hártyás
kobalkék szárny rezeg.
Ki szemlél? Mi a szemlélt?
Inaktív rondaság.
A béka lelke nézi
felfúvódott hasát.

*

(Kő- és fahíd közt nem több,
csúzlilövésnyi táv,
kiterjedünk és elfogyunk,
de van-e nincs tovább?)

Ez voltál, ez leszel majd,
hol leejt, hol meg őriz
ölelkező szelek
szeszélye – költöző víz.)

MÁJÁ

Már mióta figyelem. Mióta te.
Azt, amit én látok. Azt fested-e.
Zöld tükör. Tört tükör. Álmodtalak?
Átkelsz. Átfodrozol. Átszűr az agy.
Visszádat futtatod. Lány karmazsin.
Ujjamon átcsobog. Hátrál a szín.
Szín, összehullámzó, mögül ragyogsz.
Síkon átlobbanó fény-visszakozz.
Híjaid tűhegye köztes időnk.
Léted eloslás-minta. Megönt
mindenkit, engem is tűz-pillanat;
pigmentrohamod, káprázat-anyag.